

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi za przesyłką pocztową na rok 16 zł., na kwartał 4 zł., na miesiąc 1 zł. 35 ct. Miesięczna na rok 12 zł., na kwartał 3 zł., na miesiąc 1 zł.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 5 arkuszy in 8vo. dla całorocznych przedpłaconych bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcznie. Sam „Przewodnik naukowy i literacki“ bez „Gazety“ całorocznie 4 zł. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklama cyje wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracji.

SZEMATYZM królestwa Galicji i Lodomerji z wielkim księstwem Krakowskim na rok 1873

jest do sprzedania:

w Administracji „Gazety Lwowskiej“
ulica wałowa 1. 29 po 2 zł. 50 ct.
w księgarni Gubrynowicza i Schmidta plac
św. Ducha po 3 zł. w. a.

Cześć urzędowa.

Według urzędowych raportów pojawiła się cholera w czasie od 1. do 15 kwietnia b. r. w Witkowicach, Górze ropczyckiej i Chechtach w pow. Ropczyckim, w Złotnikach i Trzcinie w pow. Mieleckim, w Wisłobokach w pow. Lwowskim, w Skopaniu w pow. Tarnobrzelskim, w Udrowie w pow. Żółkiewskim, wreszcie w Trzcinie w pow. Rzeszowskim przeto w 9 miejscowościach; wygasa zaś w Rozniatych i Smyklu w pow. Mieleckim, w Frysztaku w pow. Jasielskim oraz w Muszynie w pow. Nowosądeckim, przeto w 4 miejscowościach.

W wyż powołanym okresie czasu panowała zatem cholera w 9 powiatach a 20 miejscowościach, w których do pozostałych na dniu 1. b. m. 42 chorych przybyło do dnia 15. b. m. 201, tak iż w ogóle, w tym czasie 243 chorych leczono, z tych wyzdrowiało 89, umarło 88 a 66 pozostało w 7 powiatach, a 16 miejscowościach w leczeniu.

Prócz tego sprawdzono w ubiegłym tygodniu kilka sporadycznych wypadków cholery w Krakowie.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21. kwietnia 1873.

Egzamina dojrzałości ustne w seminariach nauczycielskich odbywać się będą z końcem bieżącego roku szkolnego w następującym porządku:

- 1) w Krakowskim męskim od 16 do 19 czerwca
- 2) w „ żeńskim „ 20 „ 26 „
- 3) w Nowo-Sądeckim „ 27 „ 29 „
- 4) w Rzeszowskim „ 10 i 12 lipca
- 5) w Przemyskim „ 14 i 15 „
- 6) w Lwowskim męskim „ 1 do 5 „
- 7) w „ żeńskim „ 7 „ 15 „
- 8) w Tarnopolskim 17. lipca
- 9) w Stanisławowskim 21 i 22 lipca.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie dnia 21. kwietnia 1873.

Gmina Dzieduszyce wielkie w starostwie Strzyżkim położona zobowiązała się podwyższyć dotychczasową dotację nauczyciela w ten sposób, że zamiast dotychczasowej kwoty 100 zł. płacić będzie nauczycielowi począwszy od 1. listopada 1872 rocznie po 200 zł. z dodatkiem 10 zł. na wydatki szkolne, 15 zł. na stróża szkolnego, i doda do szkoły ogród w przybliżeniu 100 kwadratowych sążni, tudzież 8 sągów twardego drzewa na opał.

Co się podaje do publicznej wiadomości.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 12. Kwietnia 1873.

Gminy Uherce, Orelec i Rudenka w starostwie Liskim położone postanowiły założyć szkołę ludową w Uhercach i w tym celu zobowiązały się wystawić na gruncie pod l. k. 271 budynek szkolny wraz z pomieszczeniem dla nauczyciela, zaopatrzyć szkołę w potrzebne sprzęty i tak budynek szkolny jako też sprzęty szkolne w dobrym stanie utrzymywać, wyrąbać i dostawić dla szkoły 8 sągów n. a. drzewa z lasów dworskich, opłacać podatki z ogrodu w obszarze 1 morga dla szkoły przeznaczonego pod powyżej wymienioną l. k. położonego, i wypłacać nauczycielowi płacę w kwocie 120 zł. w. a.

W. Anna Swiejkowska właścicielka obszaru dworskiego zobowiązała się nadto wypłacać nauczycielowi

rocznie 50 zł., odstąpić grunt pod l. k. 271 w obszarze 1 morga, jako plac pod budynek szkolny i ogród dodać 8 sągów drzewa opałowego, dać materyał budulcowy na wystawienie budynku szkolnego, i posprawić potrzebne sprzęty szkolne.

Prawo prezentowania nauczyciela wykonywać będzie komitet szkolny wspólnie z właścicielką obszaru dworskiego. W celu polepszenia dotacji nauczyciela, postanowiła Rada szkolna krajowa udzielić gminie subwencji w kwocie 40 zł. w. a.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 15. Kwietnia 1873.

Gmina Grodowice, w okręgu Rady szkolnej Samoborskiej położona postanowiła założyć u siebie szkołę i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1) Utrzymywać w dobrym stanie budynek darowany na cele szkolne przez Wgo Katyńskiego, właściciela dóbr Grodowice i Fulsztyna i opłacać od tegoż i od ogrodu dodanego szkole w przestrzeni 692 sążni podatki.

2) Sprawiać w przyszłości potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie.

3) Wypłacać każdemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych z dołu 200 zł. a. w. oraz dawać na utrzymanie stróża do usługi szkolnej rocznie 12 zł. w. a.

4) Dostawiać i rąbać na opał dla szkoły przeznaczone na zawsze przez Wgo Katyńskiego 4 sągi twardego drzewa opałowego.

5) Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie 6 zł. a. w. i 30 zł. na nagrody dla dzieci.

Do powyższej dotacji zobowiązał się Wny. Katyński Stanisław w celu ulżenia gminie w ponoszeniu wydatków szkolnych, jako właściciel obszaru dworskiego deklaracją z 27 lutego 1873 darować dom pod Nr. 75 w Grodowicach położony wraz z ogrodem zapisanym pod l. k. 71 na wieczną własność gminie z jedynym i wyłącznym przeznaczeniem na cele szkolne. Również zobowiązał się W. Katyński dom ten odpowiednio swemu przeznaczeniu własnym kosztem urządzić i takowy w potrzebne sprzęty szkolne zaopatrzyć, prócz tego dodawać rok rocznie z lasu Grodowieckiego 4 sągi drzewa twardego na opał szkoły.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła sobie gmina wspólnie z obszarem dworskim.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szczeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 15. kwietnia 1873.

Ustawa z dnia 15. kwietnia 1873

o uregulowaniu plac aktywnych personalu nauczycieli państwowych i urzędników bibliotek.

Zgodnie z uchwałą obu izb Rady państwa rozporządzam, co następuje:

§. 1. Profesorowie i nauczyciele przy państwowych zakładach naukowych tudzież urzędnicy bibliotek, mają być (o ile ustawa nie zaprowadzi zmiany) przydzieleni do klas, ustanowionych w równocześnie dla urzędników państwowych wydanej ustawie które odpowiadają klasom dyet przyznanym im według obecnie obowiązujących przepisów.

Dyrektorowie państwowych szkół średnich i seminariów nauczycielskich przydzieleni zostaną do VII. klasy.

Profesorowie szkół średnich i seminariów nauczycielskich mogą być posunięci do VIII. klasy przez ministra oświecenia po uzyskaniu trzeciego dodatku kwinkwennalnego (ustawa z 9. kwietnia 1870 Dz. u. p. Nr. 46 i z 19. marca 1872 Dz. u. p. Nr. 29.) i na podstawie ich usług na szczególne uznanie zasługujących.

§. 2. Personal ustanowiony z placą przy państwowych zakładach naukowych i bibliotekach ma prawo pobierania dodatku aktywnego, którego nie wlicza się do emerytury.

Dodatek ten ma być przyznany w tym samym wymiarze i według tych samych zasad, które dla odpowiednich klas urzędników państwa ustanowione zostały w równocześnie wydanej ustawie o ich poborach aktywnych.

§. 3 Systemizowana plac rzeczywistych nauczycieli przy państwowych szkołach średnich (gimnazyach, realnych gimnazyach, szkołach realnych, szkołach nautycznych itd) tudzież głównych nauczycieli przy seminariach nauczycielskich ustanowioną zostaje dla Wiednia w kwocie 1200 zł. a dla innych miejscowości w kwocie 1000 zł.

Ustawa ta nie odnosi się do plac innych kategorii państwowego personalu nauczycielskiego i urzędników bibliotek.

Ustawą tą nie zostają zmienione: ustawą oznaczone dodatki kwinkwennalne dla całego personalu nauczycielskiego i nauczycieli przy szkołach ćwiczeń połączonych z seminariami nauczycielskimi a utrzymywanych ze skarbu państwa, dalej dodatki funkcyjne dla dyrektorów, wreszcie obowiązujące przepisy o placach nauczycieli religii przy wspomnianych zakładach naukowych.

§. 4. Przepisana taxa służbowa i podatek dochodowy mają być tylko od płacy uiszczane, ale za to do pensyi wlicza się tylko placę.

§. 5. Dodatki lokalne systemizowane w Wiedniu i przy dotychczasowych państwowych szkołach średnich tudzież seminariach nauczycielskich, dalej dodatki na pomieszkanie w Wiedniu i Tryeście mają być uchylone w przyszłości a mianowicie ostatnie w najbliższym po 1. lipca 1873 terminie wypłaty.

§. 6. Członkom państwowego personalu nauczycielskiego, którym należy się pomieszkanie in natura wypłacany będzie dodatek aktywny tylko w połowie kwoty na nich przypadającej.

§. 7. Postanowienia tej ustawy nie mają być zastosowane do członków państwowego personalu nauczycielskiego, których pobory opierają się na kontraktowej umowie.

§. 8. — §. 6. dodatki do ustawy o uregulowaniu plac czynnych urzędników państwa ma być zastosowany także i do funkcyjaryuszów, dla których obowiązującą jest niniejsza ustawa

§. 9. Ustawa ta obowiązować zacznie 1. lipca 1873 a równocześnie przestają obowiązować wszystkie niezgodne z nią dawniejsze ustawy i rozporządzenia

§. 10. Wykonanie tej ustawy poleca się ministrowi oświecenia a względnie ministrowi rolnictwa.

Wiedeń, dnia 15. kwietnia 1873.

Franciszek Józef m. p.

Auersperg m. p.

Stremayr m. p.

Chlumcey m. p.

Pretis m. p.

Ustawa z 15. kwietnia 1873.

o poborach aktywnych czynnych sług państwa należących do kategorii służby.

Zgodnie z uchwałą obu Izb Rady państwa rozporządzam, co następuje:

§. 1. Sługom państwa należącym do kategorii służby, którzy pobierają placę lub wynagrodzenie roczne, przyznaje się 250/0 ich płacy lub wynagrodzenia rocznego, w Wiedniu i Tryeście zaś 250/0 ich płacy lub wynagrodzenia rocznego obok kwoty równąjącej się wysokości dotychczasowej kwoty na pomieszkanie, jako dodatku aktywnego.

§. 2. W wymiarze płacy lub rocznego wynagrodzenia, dalej w dotychczasowych normach o uzyskaniu wyższej płacy lub rocznego wynagrodzenia, jako też w pobieraniu ubocznych emolumentów osób należących do służby państwowej nie ma zajść żadna zmiana; natomiast upada pobieranie systemizowanej dotąd dla Wiednia i Tryestu kwoty na pomieszkanie z terminem najbliższym po 1. lipca 1873.

§. 3. Przepisana taxa służbowa opłaca się tylko od płacy; za to znowu tylko placę albo roczne wynagrodzenie uwzględniane będzie przy wymiarze emerytury.

§. 4. Ustawa to wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1873.

§. 5. Wykonanie polecam całemu Memu ministerstwu.

Wiedeń, 15. kwietnia 1873.

Franciszek Józef m. p.

Auersperg. m. p. Lasser m. p. Banhans m. p.
Stremayr m. p. Glaser m. p. Unger m. p.
Chlumecky m. p. Pretis m. p. Horst m. p.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Na trzydziestym siódmym posiedzeniu Izby panów Rady państwa z d. 22 b. m. byli obecni ministrowie: książe Adolf Auersperg, baron Lasser, dr. Glaser, dr. Unger, dr. Banhans, baron de Pretis, dr. Stremayr, Chlumecky i pułkownik Horst.

Na wstępie podano do wiadomości Izby: pismo pana ministra-prezydenta o uroczystym zamknięciu sesji Rady państwa i pismo pana ministra handlu zapraszające członków Izby do zapowiedzenia swojego udziału w uroczystości otwarcia wiedeńskiej wystawy powszechnej.

Na wniosek barona Heina przystąpiła Izba do obrad nad ustawą o zaprowadzeniu w Dalmacyi postępowania sądowego w sporach wynikających z kontraktu najmu.

Pan minister sprawiedliwości dr. Glaser motywował przedłożenie rządowe, które tę tylko zmianę wprowadza, że Dalmacya korzystać będzie z pewnymi modyfikacyami z dobrodziejstwa postępowania obowiązującego już od lat 14. Izba przyjęła tę ustawę en bloc w drugim i trzecim czytaniu a następnie uchwaliła także bez dyskusji ustawy o budowie kolei żelaznej z Rakonitz do kolei Pilsen-Priesen i o budowie kanału pomiędzy Dunajem a Odrą.

Najważniejszym przedmiotem obrad była kwestya zniesienia przymusowej legalizacji. Izba panów nie zgodziła się na sposób załatwienia tej sprawy w Izbie deputowanych, uchwalając przejście do porządku dziennego nad ustawą, która uchylała przymusową legalizację. W skutek tej uchwały dawniejsza ustawa obowiązująca będzie dalej. Dyskusya nad tym przedmiotem w Izbie panów była dość długa. Hr. Hartig był jedynym mówcą, który przemawiał za zniesieniem przymusowej legalizacji, lecz wsród dyskusji cofnął swój wniosek ułożony w tym duchu. Inni mówcy a mianowicie pan minister sprawiedliwości dr. Glaser, hr. Belrupt, baron Härdtl i książe Lichtenstein wykazywali szczegółowo korzyści przymusowej legalizacji tabularnych dokumentów. Książe Lichtenstein podniósł przytem potrzebę przyznania pewnych ulg przy legalizacji, co by dla ludności wiejskiej było wielką przysługą.

Po załatwieniu petycji posiedzenie zostało zamknięte.

— *Wiener Zeitung* z dnia 23go b. m. załącza dwa wykazy o stanie długów państwa z końcem grudnia 1872.

Berlin. Rada związkowa zajmuje się obecnie budżetem państwowym, którego dochód z podatków pośrednich preliminowano na 69.570,000 talarów. Z tego przypada na podatek konsumcyjny i od ceł 31.800.000 tal.; na podatek od soli 14.447,000 tal. od tytoniu 839.820 tal.

Komisya parlamentu niemieckiego dla spraw kolejowych odbywa codziennie posiedzenia, które po kilka godzin trwają. Dzienniki niemieckie spodziewają się po tej komisji treściwego i szczegółowego sprawozdania i wniosków, które zapewne położą kres nadużyciom, popełnianym przez założycieli ze szkoda akcyonaryuszów. Już teraz rząd niemiecki zniewolony głośnie wystąpieniem Laskera w sejmie pruskim, zaczyna pilniej i ostrzej dozorować kolejowe zarządy i instytucje kredytowe. Na giełdzie berlińskiej liczy Lasker wielu zaciekłych przeciwników, którzy zamierzają ogłosić zbiorową replikę na jego oskarżenia i zarzuty.

— W sprawie burmistrza strasburskiego Lautha pisze szwajcarski dziennik *Grenzpost*: „Zgadza się na to, że rząd niemiecki nie mógł dłużej ścierpieć nieprzyjaznych demonstracji rady miejskiej strasburskiej i jej burmistrza Lautha. Radziliśmy sobie tylko wytłumaczyć, co też mogło spowodować tak umiarkowanego i rozsądnego człowieka, jak Lauth, do tak jaskrawej opozycji przeciw wszelkim zarządzeniom władz niemieckich, zwłaszcza, że Lauth nie mógł być przekonany, iż dobro Alzacyi lub choćby tylko samego Strasburga tego po nim wymaga. Zdaniem naszym pochodzi to stąd, iż przeważna większość mieszkańców Alzacyi i Lotaryngii najgłębiej jest o tem przekonana, iż rządy dzisiejsze w tych prowincjach nie długo trwać mogą i że niedalekim jest czas, w którym Francuzi poić będą konie w Renie i przywrócić stan, który trwał od Lud-

wika XIV. do pokojowego traktatu frankfurckiego. Ponieważ przekonanie takie stało się dogmatem wiary politycznej tej części mieszkańców Alzacyi i Lotaryngii, którzy nie życzą sobie zmiany swej narodowości, i ponieważ dalej burmistrz Lauth zostawał ciągle pod wpływem takich właśnie ludzi, łatwo możemy teraz, zestawiając powyższe dwa fakta, odpowiedzieć na pytanie, któreśmy sobie postawili. Nikt tam nie wątpi, że Francya wcześniej czy później rozpocznie wojnę odwetu; mieszkańcy Alzacyi i Lotaryngii silnie są przekonani, że nawet Thiers przygotowuje się do wojny, i gdyby to tylko od niego zależało, rozpocząłby on ją prędzej, niż się tego ktokolwiek spodziewa.“

Paryż. Dzienniki francuskie donoszą dodatkowo, że ostatnie posiedzenie komisji nieustającej zgromadzenia narodowego nie odbyło się wcale tak spokojnie, jak to pierwotnie utrzymywano. Członkowie prawicy rozprawiali bowiem dość namiętnie o kandydaturze hr. Rémusat'a i zastrzeżli się przeciw wszelkiej odpowiedzialności, na wypadek, gdyby Thiers poniósł porażkę przy wyborze uzupełniającym w Paryżu. Stronicy hr. Rémusat'a przyjęli z radością wiadomość o odbytem w sali Herza zgromadzeniu legitymistów i bonapartyistów, którzy się oświadczyli przeciw kandydaturze ministra spraw zagranicznych. *Soir* zaprzecza pogłosce, jakoby Thiers konferował z Grevy'm w sprawie wyboru paryskiego; Grevy bowiem miał dawniej jeszcze oświadczyć gotowość polecenia kandydatury Rémusat'a i byłby to uczynił bez najmniejszego nacisku ze strony Thiersa.

— Na wniosek znanego bonapartyisty Pawła de Cassagnac utworzył się pod przewodnictwem legitymisty ks. Larocheboucauld komitet wyborczy, który postawi i popierać będzie kandydaturę monarchisty Riencey przy wyborze uzupełniającym w Paryżu.

— Minister oświecenia Juliusz Simon miał w Sorbonie mowę, którą dzienniki republikańskie z wielkiem podnoszą uznaniem. Minister zalecał Francuzom, ażeby brali wzór ze swych zwycięzców, którzy doznawszy za czasów Napoleona I. wielkich klęsk na polu bitew, wzięli sobie za hasło powszechną oświatę; oświata zaś wtedy tylko stanie się prawdą, jeżeli nauka będzie bezpłatną i obowiązkową, a wyższe zakłady naukowe we Francyi staną na wysokości swego zadania. Dzisiejsze zgromadzenie narodowe, a przynajmniej większość jego opiera się stanowczo projektowi rządu, natchnionemu tą myślą; mówca jednak nie wątpi, iż przyszłe zgromadzenie narodowe będzie troskliwsze o potrzeby kraju tak wielkiej doniosłości.

Rzym. Ostatnim przedmiotem, którym parlament włoski przed zamknięciem sesji zajmować się będzie, jest projekt ustawy o zniesieniu dóbr klasztornych. W połowie bieżącej sesji wniósł był rząd dość umiarkowany projekt ustawy, opozycya jednak z Rattazzim na czele przyjęła go bardzo nieprzychylnie, w skutek czego wybory do komisji wypadły radykalniej, niżeli się tego można było spodziewać. Jakoż sprawozdanie tej komisji jest tak radykalne, iż może przyjść łatwo do przesilenia ministeryalnego, jeżeliby wnioski komisji w zupełności się utrzymały. Przewódca opozycji, Rattazzi, jest wprawdzie chory, lecz mimo to odbywają się w pomieszkaniu jego ciągle konferencje lewicy, która przy sposobności obrad nad ustawą zamierza użyć wszelkich środków parlamentarnych, ażeby tylko spowodować ustąpienie obecnego a zamianowanie nowego ministerstwa wyszłego z lewicy a z Rattazzim na czele.

Kronika.

(Z Jasła) otrzymała dzisiejsza *Gazeta Narodowa* telegraficzne doniesienie, że złodzieje rozbili tamtejszemu Wydziałowi powiatowemu kasę i skradli z niej 11.710 w banknotach i obligację indemnizacyjną nr. 2453.

(Filip Escherich.) W sobotę umarł nagle w Wiedniu radca dworu Filip Escherich. Zmarły był najpierw docentem kameralistycznych umiejętności przy uniwersytecie Wiedeńskim a ztamtąd powołany został na profesora do uniwersytetu lwowskiego. Tutaj ukończył zmarły znakomite dzieło o ekonomicznych stosunkach Austrii. Dzieło to zjednało zmarłemu katedrę w pragskim uniwersytecie a następnie katedrę w Wiedniu i wysoką posadę przy najwyższej izbie rachunkowej.

(M o l t k e) *Lüb. Ztg.* zamieściła w swych szpaltach kopię litografowaną odpowiedzi Moltkego, na list, w którym żądano od feldmarszałka szczegółów dotyczących się jego młodości:

„Na łaskawą odczwę W. Pana mam honor odpowiedzieć, że dzieje moich lat młodych nie mogą pod żadnym względem interesować publiczności. Jestem trzecim z siedmiu synów generała leitnanta królewsko-duńskiego v. Moltke, i Henrietty Paschen córki tajnego radcy skarbu w Hamburgu. Ojciec mój po ożenieniu się osiedlił się najprzód w Prignitz, a później w Meklenburgu, ja zaś przyszedłem na świat 28go października 1800 r. we wsi Perchim gdzie mieszkał stryj mój Helmuth v. Moltke u którego gościł w moim rodzice. Na

chrzcie dano mi imiona: Karol, Helmuth, Bernard. W roku 1806 dom nasz w Lubece, dokąd udałem się wraz z rodzicami, zrabowanym został przez wojska francuskie. Dotąd jeszcze pamiętné mi są stare bramy i wieże Lubeki, a pomimo wszelkich zmian, które od owych czasów zaszły w otoczeniu, pozostałem jednak odrazu nasz dom po wielu latach niebytności. Następnie, ojciec kupił dobra Augustenhof w Holsztynji, które po roku zniszczył pożar wraz z całym zbiorem, a wkrótce potem umarł dziad mój zostawiając po sobie wielki majątek, lecz tak obciążony legatami, że główna spadkobierczyni matka moja nie prawie z niego nie dostała, i dobra musiały być sprzedane. W tymże czasie wysłano mnie w raz z starszym bratem do szkoły kadetów w Kopenhadze, gdzie przepędziliśmy niewesołe lata nauki. W ośmiastym roku zostałem oficerem, a ponieważ w wojsku duńskim mało były widoki na przyszłość, postanowiłem zaciągnąć się do wojska pruskiego, w którym służyli mój ojciec i stryjowie. Opatrzony życziwą rekomendacją naczelnika pułku ks. Holstein Beck ojca teraźniejszego króla duńskiego, udałem się do Berlina i po złożeniu egzaminu na oficera zamieszczęny zostałem natychmiast w 8-ym pułku piechoty gwardji. Odtąd rozpoczyna się mój zawód wojskowy.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Regulamin przy zwiedzaniu wiedeńskiej wystawy powszechnej.

§. 1. Wystawa powszechna w Wiedniu otwiera się 1. maja 1873 a zamyka 31. października 1873.

§. 2. Godzina codziennego otwarcia i zamknięcia wystawy ogłaszana będzie dnia pierwszego każdego miesiąca.

§. 3. Przystęp na wystawę jest pięcioraki: 1) Przez *Wurstelprater* od zachodniego portalu gmachu przemysłowego. 2) Przez zachodni portal gmachu maszynowego przy końcu gościńca wystawowego. 3) Przez portal południowy w głównej alei Prateru. 4) Przez wchód u ronda. 5) Przez dworzec wystawy.

§. 4. Właściciele biletów sezonowych i tygodniowych wchodzą na wystawę przez portale zachodni i południowy.

§. 5. Przy turniketach nie mienia się pieniędzy; każdy gość musi tedy mieć w pogotowiu dokładnie obliczoną cenę wstępu. Przy każdym wchodzie jednak znajdują się kasy do wymiany monety.

§. 6. Wszystkie bilety sezonowe opiewają na imię właściciela i tylko dla jego osoby są ważne. Właściciel musi bilet taki opatrzyć swym podpisem, a na żądanie kontrolora podpisać się musi w przygotowanym do tego rejestrze. Zgubione bilety nie będą zastępowane innymi.

§. 7. Właściciel biletu sezonowego podpisem swym poddaje się wszystkim warunkom niniejszego regulaminu.

§. 8. Biuro biletów sezonowych otwartem jest od dnia 21. kwietnia.

§. 9. Każdy bilet opiewający na pewne imię, będzie odebrany i natychmiast unieważnionym, skoro używać go będzie inna, a nie oznaczona na bilecie osoba. Każde nadużycie tego rodzaju będzie także prawnie karane.

§. 10. Bilety tygodniowe o siedmiu kuponach ważne są na siedm dni następujących po sobie. Bilet tygodniowy kosztuje 5 złr. Wolno właścicielowi bilet tygodniowy zużyć albo w ten sposób, że przez 7 następujących dni zwiedza wystawę codziennie, albo też i tak, że kilka osób równocześnie używa biletu do wstępu na wystawę, przyczem kasjer odcina przy wstępie tyle kuponów, ile osób zwiedza wystawę. Kupony nieodcięte przez kasjera są nieważne.

§. 11. Przedaż biletów tygodniowych rozpocznie się 2go maja; bilety jednak dopiero od 4go maja są ważne.

§. 12. Bilety powrotne nie wydają się. Kto opuści oparkowanie placu wystawy, płaci ponownie całą cenę wstępu.

§. 13. Ceny wstępu wynoszą w święta i niedziele 50 centów, w dniach powszednich 1 złr. w. a. Wyjęto są: dzień otwarcia i dzień rozdawania nagród, w których to dniach cena wstępu wynosi 25 złr.; dalej dzień 2gi i 3ci maja z ceną wstępu 5 złr.; i dzień 4ty maja z ceną wstępu 2 złr. Bilet sezonowy na cały przeciąg wystawy kosztuje 100 złr. dla mężczyzny, 50 złr. dla damy. Bilety dla dam przedawane będą jednak tylko takim gościom, którzy już kupili bilet sezonowy.

§. 14. Bilety dla wystawców wydawane będą według ogólnego regulaminu z dnia 27. stycznia 1873 każdemu wystawcy lub jego zastępcy, akceptowanemu przez jeneralną dyrekcję.

§. 15. Zastępcy wystawców akceptowani będą tylko na pisemną, w drodze odpowiedniej komisji wystawowej wniesioną prośbę wystawcy; i tylko w tym wypadku otrzymają bilety. Za nadużycie takich biletów odpowiedzialnym jest sam wystawca.

(1084 3-3) **Obwieszczenie.**

Nr. 422. C. k. sąd powiatowy w Cieszanowie podaje do publicznej wiadomości, że Pańko Serkis gospodarz z Horyńca uchwałą Lwowskiego c. k. sądu krajowego z dnia 28. grudnia 1872 do l. 66494 za marnotrawcę uznanym został, i że temuż kuratora w osobie Piotra Kulmatyckiego gospodarza z Horyńca nadano.

Z c. k. sądu powiatowego.
Cieszanów dnia 15. lutego 1873.

(1127 3-3) **E d y k t.**

Nr. 4697. Ze strony c. k. sądu krajowego Lwowskiego wzywa się posiadaczy wedle podania przy pożarze zaginionych obligacji funduszu indemnizacyjnego Galicyi zachodniej pod nr. 17400 na 100 złr. i obligacji funduszu indemnizacyjnego Galicyi wschodniej pod nr. 5378 na 50 złr. wraz z 5 kuponami z których pierwszy 1. listopada 1871 a ostatni 1. listopada 1873 jest płatnym, ażeby poszczególnione obligacje w przeciągu trzech lat od dnia płatności ostatniego kuponu t. j. od dnia 1. listopada 1873 licząc, kupony zaś od tych dwóch obligacji w dniach 1. listopada 1871, 1. maja 1872 i 1. listopada 1872 już zapadłe w przeciągu jednego roku 6 tygodni i trzech dni od dnia trzeciego ogłoszenia obecnego edyktu w Gazecie lwowskiej licząc nakoniec dalsze kupony 1. maja 1873 i 1. listopada 1873 do wypłaty przypadające w przeciągu jednego roku, sześć tygodni i trzech dni od dnia płatności każdego dotyczącego kuponu tem pewniej c. k. sądowi krajowemu przedłożyli, ile że po bezskutecznym upływie powyższych terminów poszczególnione obligacje tudzież kupony za umorzone uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 8. lutego 1873.

Doniesienia prywatne.(1195 1-3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2337. W celu wydzierżawienia nadanego gminie miejskiej w Tarnopolu prawa na pobór opłaty kopytkowej tylko raz przy wjeździe do miasta pobieranej, na czas od 15. maja do końca grudnia 1873 r. ewentualnie do końca grudnia 1874 odbędzie się w urzędzie gminnym Tarnopolskim na dniu 1. maja 1873 a w razie nieuzyskania pomyslniej ceny dnia 5. maja 1873 r. każdą razą o 3. godzinie po południu publiczna rozprawa licytacyjna, bądź na pojedyncze rogatki miejskie, bądź ryczałtowo na wszystkie 8 rogatek miejskich.

Cena fiskalna za wszystkie 8 rogatek ustanawia się miesięcznie na kwotę 1000 złr. albo za pojedyncze rogatki przy wjazdach do miasta postawić się mających, a mianowicie: na

Lwowskiej	miesięcznie	300 złr.
Stawowej	"	25 "
Przewalisze	"	100 "
Brodzkiej	"	100 "
Zbaraskiej	"	150 "
Smykowieckiej	"	200 "
Mikulinieckiej	"	250 "
Petrykowskiej	"	30 "

od której 10% jako wadium chcą licytować mający przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji w gotówce złożyć, które następnie w celu utworzenia kaucyi do wysokości dwumiesięcznej tennuty dzierżawnej również w gotówce uzupełnić należy.

Bliższe warunki licytacyjne można w godzinach urzędowych w tutejszourzędowej registraturze przegladnąć.

Zwierzchność gminna
Tarnopol dnia 22. kwietnia 1873.

(917 13-24) **„Bukeye“**

von **Adr. Platt & Comp. New-York.**

Die beste Mähmaschine der Welt! Unübertrefflich als kombinierte! in Oesterreich-Ungarn über 300 in zufriedenstellender Thätigkeit! — Zeugnisse, Belobungen, fachmännische Urtheile und Empfehlungen in grosser Anzahl.

Preise:

Gras-Mähmaschine (Neu Modell)	fl. 350
Getreide-Mähmaschine mit Selbststrecken und Ablage-Verrichtung	fl. 500
Kombinierte Gras und Getreide-Maschine	fl. 600.

Zu jeder Maschine gratis Reservetheile u. zwei Messer.

General Agentur: **Josef Oesterreicher,**
Wien, Akademiestrasse Nr. 3.

Für Galizien übernehmen Aufträge:

P. P. Krasicki Krański i spółka, Lemberg.
Galizische Landesbank in Lemberg.

Vor Nachahmungen wird gewarnt! Jede Maschine ist mit unserer Firma versehen: **Adriance Platt & Comp. Poughkeepsie N. Y.**

Pierwsze zwyczajne Walne Zgromadzenie akcyonaryuszów Banku Lwowskiego

odbędzie się w piątek d. 30. maja b. r. o godz. 5. po południu w lokalnościach tegoż Zakładu.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Rady zawiadowczej z przebiegu czynności przez przeciąg dziewięciomiesięcznego istnienia Zakładu.
2. Sprawozdanie wydziału rewizyjnego.
3. Postanowienie co do użycia osiągniętych zysków.
4. Wnioski Dyrekcyi pod względem zmiany statutów.
5. Oznaczenie wysokości znaczków obecności.
6. Wybór rewidentów na rok 1873.

Akcyonariusze życzący sobie brać udział w tem Walnem Zgromadzeniu czy to osobiście czyli też przez pełnomocników raczą odpowiednio do §. 34. statutów złożyć swoje kwity tymczasowe (Actien Interimscheine) najpóźniej do dnia 16. maja 1873 w głównej kasie Towarzystwa przy ulicy hetmańskiej lub we Wiedniu w wiedeńskim Wechslerbanku.

Lwów dnia 22. kwietnia 1873.

(1190 2-3)

Dyrekcya.

§. 34. Każdy akcyonariusz ma na walnem Zgromadzeniu prawo do tylu głosów ile razy po 10. akcyj posiada.

LOSY MIASTA KRAKOWA.

Główne Wygrane złr. w. a. 40.000, 35.000, 20.000, 15000 i t. d.

Najniższa wygrana zł. 30

Najbliższe ciągnięcie 1. maja 1873,

sprzedają

we Lwowie: C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny Bank hipoteczny i filie jego w **Krakowie, Czerniowcach, Tarnopolu i Samborze**

w Wiedniu: Bank- und Wechselgeschäft der Nieder-Oesterreichischen Escompte-Gesellschaft.

(225 26-?)

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny wydaje we **Lwowie** i przez Filie w **Krakowie, Czerniowcach i Tarnopolu** od dnia 1. lutego 1873

Asygnaty kasowe

5	procentowe za	8	dni po wypowiedzeniu
5 1/2	"	14	" " "
6	"	30	" " "
6 1/2	"	60	" " "
7	"	90	" " "

Wszystkie Asygnaty kasowe przed 1go lutego 1873 w obieg puszczane, oprocentowane będą

od dnia 1. lutego 1873

o 1/2 proc. wyżej z zachowaniem dotychczasowych terminów wypowiedzenia
Lwów 20. stycznia 1873.

(224 13-?)

Dyrekcya.